

ПРЕКИД ЗАСТАРЕЛОСТИ ПОДНОШЕЊЕМ ИМОВИНСКОПРАВНОГ ЗАХТЕВА У КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ

Имовинскоправни захтев поднет у кривичном поступку прекида застаревање захтева за накнаду штете без обзира на исход кривичног поступка, ако је оштећени ради остваривања свог захтева упућен на парницу и ако је у року од три месеца од правноснажности пресуде кривичног суда покренуо парницу за накнаду штете.

Из образложења:

„Правно схватање нижестепених судова да потраживање тужиоца за накнаду штете није застарело, засновано је на погрешној примени материјалног права.

Законом о облигационим односима је прописано, кад је штета проузрокована кривичним делом, а за кривично гоњење је предвиђен дужи рок застарелости, захтев за накнаду штете према одговорном лицу застарева кад истекне време одређено за застарелост кривичног гоњења. Прекид застаревања кривичног гоњења повлачи за собом и прекид застаревања захтева за накнаду штете. Исто важи и за застој застаревања (члан 377). Застаревање се прекида подизањем тужбе и сваком другом повериочевом радњом предузетом против дужника пред судом или другим надлежним органом, у циљу утврђивања, обезбеђења или остваривања потраживања (члан 388.). Ако је тужба против дужника одбачена због ненадлежности суда или ког другог узрока који се нетиче суштине ствари, па поверилац подигне поново тужбу у року од три месеца од дана правноснажности одлуке о одбацивању тужбе, сматра се да је застаревање прекинуто првом тужбом (члан 390. став 1). Исто вреди и за позивање у заштиту, и за истицање пребијање потраживања у спору, као и у случају кад је суд или други орган упутио дужнику да своје пријављено потраживање остварује у парничном поступку (члан 390. став 2).

Из утврђених чињеница произлази да је против тужених вођен кривични поступак и да су тужени оглашени кривим да су учинили кривично дело шумске крађе из члана 275. став 2. у вези става 1. Кривичног законика. Утврђено је да је тужилац као оштећени у кривичном поступку поставио имовинскоправни захтев.

Имајући у виду горе наведене законске одредбе, као и досадашњу судску праксу, произлази да имовинскоправни захтев поднет у кривичном поступку прекида застаревање захтева за накнаду штете без обзира на исход кривичног поступка, ако је оштећени ради остваривања свог захтева упућен на парницу и ако је у року од три месеца од правноснажности пресуде кривичног суда покренуо парницу за накнаду штете.

Због погрешне примене материјалног права у погледу застарелости захтева тужиоца за накнаду штете, нижестепени судови нису утврдили да ли је тужилац са постављеним имовинскоправним захтевом кривичном пресудом упућен на парницу и уколико јесте да ли је у року од три месеца од правноснажности кривичне пресуде поднео тужбу суду за накнаду штете а у складу са одредбом чл. 377. и 390. став 2. ЗОО“.

(Сентенца из решења Врховног касационог суда Рев 2270/2017 од 22.11.2017. године, утврђена на седници Грађанског одељења од 24.4.2018. године)